

இந்த மாற்றங்கள் நிகழ்ந்த போதிலெல்லாம், அவைபற்றி, கார்த்திகசேன உயிரூட்டினிருந்திருந்தால், என்ன கருத்துகளைக் கையிரூபப்பார், அவற்றுக்கு எத்தகைய தீர்வுகளை முன்வைத்திருப்பார், என்னென்ன நகைச்சுவைகளை அவிழ்த்திருப்பார் என, அவருடன் பழகிய பலவகை மனிதர்களும் நிச்சயமாக ஊகங்களை வெளியிட்டிருப்பர்.

எமது மதிப்புக்குரிய ஆசானும், தோழருமான கார்த்திகசேன 1919ம் ஆண்டு இப்பிமியில் அவதரித்து, 1977ல் இவ்வூலகைவிட்டு மறைந்தார். அவர் இப்பிவூலகில் வாழ்ந்தது மொத்தம் 58 ஆண்டுகள் மட்டுமே. சூமார் அரைநூற்றாண்டுகால இவ்வாழ்க்கையில், அவர் இலங்கை இடதுசாரி இயக்க வரலாற்றிலும், தமிழ் மக்கள் வாழ்விலும் பதித்து விட்டுச் சென்ற சுவடிகள் என்றும் காலத்தால் அழியாதவை.

உலக வரலாற்றில் சொற்பகாலம் வாழ்ந்தாலும், மனித சமுதாயத்துக்காக என்றென்றைக்குமாக தமது வாழ்வை அர்ப்பணித்துவிட்டுச் சென்ற, லெனின், சகோவரோ, ஜூலியஸ் பிசிக், பகத்சிங், சூப்பிரமணிய பாரதி போன்றோரின் வரிசையில், எமது தசேத்தின் அழியாத சொத்தாக கார்த்திகசேனும் இருக்கிறார் என்பதை நாம் எவ்வித தயக்கமும் இன்றி பெருமையுடன் சொல்லிக் கொள்ளலாம்.

கார்த்திகசேன தனது கல்லூரிப்பிப்பை மலசீயாவில் முடித்த பின்னர், தாயகம் திரும்பி இலங்கை பல்கலைக்கழக கல்லூரியில் ஒரு மாணவராகச் சேர்ந்து பட்டதாரியானார். பல்கலைக்கழகத்தில் கல்விகற்கும் காலத்திலேயே அவர், ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்பு நடவடிக்கைகளாலும், மார்க்சிய கொள்கைகளாலும் ஈர்க்கப்பட்டு, தன்னை ஒரு கம்யூனிஸ்ட்டாக வளர்த்துக் கொண்டார். அந்தக் காலத்தில் அவர் பல்கலைக்கழக கல்லூரியிலிருந்து வெளிவந்த 'மாணவர் செய்தி' (Student News) என்ற ஏட்டுக்கு ஆசிரியராக இருந்து எழுதிய கட்டுரைகளும் செய்திகளும் மாணவ சமூகத்தை மட்டுமின்றி, இலங்கையின் எதிர்கால அரசியல் தலைவர்களையே ஈர்ப்பனவாக இருந்தன.

அதன் காரணமாக பிற்காலத்தில் இலங்கையின் சக்திவாய்ந்த அரசியல் வாதியாக மாறிய ஜே.ஆர். ஜெயவர்தனாவே, ஒரு சந்தர்ப்பத்தில் தனது செய்தியொன்றை அந்தப் பத்திரிகையில் பிரசுரிப்பதற்காக கார்த்திகசேனை நாடிச் சென்ற சம்பவமும் நிகழ்ந்தது.

பல்கலைக்கழகப்பிப்பை மிகவும் சிறப்பாக முடித்த கார்த்திகசேன, விரும்பியிருந்தால் இலங்கையின் மிகச் சிறந்த சிவில் நிரவாக உத்தியோகத்தர்களில் ஒருவராக வந்திருக்க முடியும். அல்லது மூதலாளித்துவ அரசியல் கட்சியொன்றில் இணைந்திருந்தால் ஒரு அமைச்சராகக் கட்டசில வேலைகளில் வந்திருக்கக் கூடும்.

ஆனால் அவர் அதற்கு மாறாக, கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் முழுநேர ஊழியர் என்ற கடுமையான, ஆனால் மக்களுக்கு உவகையுடன் சவேயாற்றக் கூடிய பாதையைத் தீர்ந்தெடுத்தார். கட்சிக்கு கிடகைக்கும் மிகச் சொற்ப வரமானத்தில், தனது இளம் மனைவியுடன், கொழும்பு கொட்டாவீதியிலிருந்த கம்யூனிஸ்ட் கட்சி காரியாலயத்தில், வேறே பல தோழர்களுடன் இணைந்து கிடபைபதகைக் கொண்டு வாழும் "கம்யூன் வாழ்க்கை"யை வாழ்ந்தார்.

அவர் கொழும்பில் கட்சியின் முழுநேர ஊழியராக வேலை செய்த காலத்தில் கட்சியின் புகழ் மிக்க ஆங்கில வார ஏடான 'போர்வாட்' (Forward) பத்திரிகையின் ஆசிரியராகவும் கடமையாற்றினார். இன்றைய பத்திரிகை ஆசிரியர்கள் போல், குளிர்மீட்டிய அறையிலோ அல்லது சூழலும் மின் விசிறிக்கு கீழோ அவர் அமர்ந்திருந்து பணிபுரியவில்லை.

பத்திரிகைக்கு அச்சுக் கோர்ப்பதிலிருந்து, அச்சிட்ட பத்திரிகைகளை மடித்து எடுத்துச் சென்றும், வீதிகளில் கவி விற்றபது வரவை, அவர் மிகக் கடினமாகவும், அர்ப்பணிப்புடனும் பணியாற்றினார்.

அந்த சமீபநிலையில் தான், இலங்கையின் வடபுலத்தில் கட்சிக் கிளையொன்றை ஸ்தாபிக்கவும் பொருட்டும், கமயினிஸ்ட் கட்சி அவரையாழப்பாணம் அனுப்பியது. அங்கு 1944ல் தன் மனைவி சகிதம் சென்ற அவர், கட்சிக்கு பொருளாதார ரீதியில் ஒரு சாமையாக இருக்கக் கட்டாது என்ற எண்ணத்தில், யாழ். இந்துக் கல்லூரியில் சாதாரண ஆசிரியத் தொழில் ஒன்றைப் பெற்று, அங்கு கல்வி கற்பித்தபடியே, கட்சி அமைப்பு வலைகளிலும் ஈடுபட்டார்.

அவரது ஆசிரியத் தொழில், அவரது கட்சிப் பணிகளுக்கு மிகவும் வாய்ப்பான ஒரு தொழிலாக அமைந்து கொண்டது. அவர் தன்னிடம் கல்வி கற்ற மாணவர்களுக்கு முற்போக கான கருத்துகளை ஊட்டவும், அவர்களது பெற்றோர்களான யாழ். தமிழ் சமீபகத்துடன் உறவு கொள்ளவும், கல்வித்துறையின் ஏனைய சகாக்களுடன் உறவு பிணவும் அத்தொழில் பெரும் வாய்ப்பைத் திறந்துவிட்டது.

அவர் யாழ். இந்துக் கல்லூரியில் சூமார் 30 வருடங்கள் ஆசிரியராகவும், பின்னர் சிறிது காலம் பதில் அதிபராகவும் கடமையாற்றினார். அதன் பின்னர் கோப்பாய் கிறிஸ்தவக் கல்லூரி, பண்டத்தரிப்பு இந்துக் கல்லூரி என்பனவற்றின் அதிபராக இருந்து ஓய்வு பெற்றார்.

தோழர் கார்த்திகேசன் அவர்கள் யாழ்ப்பாணத்துக்கு கொழும்பிலிருந்து தனியொரு கமயினிஸ்ட் டாக்சு சென்றாலும், ஏற்கெனவே மாரக்கியக் கருத்துக்களால் ஆகர்சிக் கப்பட்டு இருந்த சிலரை இனங்கண்டு, அவர்களையும் இணைத்துக் கொண்டு கட்சி அமைப்புப் பணிகளை முன்னெடுக்க ஆரம்பித்தார். அவர்களில் ஆரம்ப காலத்தில் அவருடன் கட்சிப் பணிகளில் இணைந்து கொண்டவர்களில் தோழர்கள் இராமசாமி ஐயர், எம்.சி.சுப்பிரமணியம், டாக்டர். சூ.வ. சீனிவாசகம், மகாலிங்கம் மாஸ்டர், ஆர். ஆர். பப்பாலசிங்கம், எஸ்.கே. கந்தையா, வீ. ஏ. கந்தசாமி, அரசபி இராசையா ஆகியோர் முக்கியமானவர்களாவர். பிற காலத்தில் அவதைதிலிங்கம், ஐ.ஆர். அரியரத்தினம், பொன். கந்தையா, காதர் பொன்ற பலர் கார்த்திகேசனுடன் இணைந்து கட்சிப் பணிகளை முன்னெடுத்தனர்.

கமயினிஸ்ட் கட்சி ஏழை எளிய மக்களுக்காக முன்வதைத் விமோசன வலைதைத் திட்டங்கள் மட்டுமின்றி, முழுத் தமிழ் மக்களுக்காகவும் முன்வதைத், 'வடக்கு கிழக்கு மாகாணங்களுக்கு பிரதேச சூயாட்சி' என்ற யதார்த்தப் பிரவமான தீர்வு, 1956ல் பண்டாரநாயக்க அரசாங்கம் கொண்டு வந்த சிங்களம் மட்டும் சட்டத்தை பாராளுமன்றத்திலும், வளையிலும் உறுதியாக எதிர்த்து நின்ற நிலைபாடும் எனபனவும், தமிழ் மக்கள் மத்தியில் கட்சிக்கு பெரும் செல்வாக்கை பெற்றுத் தந்தன. கட்சி எடுத்து இந்த ஆக்கப் பிரவமான, காலத்தால் அழியாத தீர்மானங்களில் கார்த்திகேசனின் பங்களிப்பு, மிகவும் உயர்வானதும், தீர் கமானதுமாகும். அதன் பிரதிபலிப்பு வட பகுதியில் நடப்பெற்ற தரேதல்களிலும் எதிரொலித்தது.

1956 பொதுத் தரேதலில் கமயினிஸ்ட் கட்சி சார்பில் பருத்தித்துறை தொகுதியில் போட்டியிட்ட தோழர் பொன். கந்தையா அமோக வெற்றி பெற்று பாராளுமன்ற உறுப்பினரானார். வட்டக்கோட்டை தொகுதியில் போட்டியிட்ட தோழர்

Written by administrator

Tuesday, 25 June 2019 08:58 - Last Updated Tuesday, 25 June 2019 09:12
